Kirkenyt

Tjenesteorganisationer åbner dørene for Kirken i Sydamerika

Taralyn Trost, Kirkens tidsskrifter

Ligesom Ammon tjente kong Lamoni i Mormons Bog, åbner Kirkens medlemmer i Sydamerika deres dør og forkynder evangeliet i deres lokalområder ved at tjene deres medmennesker.

Flere tusinde medlemmer har under lokale præstedømmelederes ledelse deltaget i over 30 tjenesteprojekter i hele Sydamerika via Hjælpende Hænder, der er sponseret af Kirken.

Organisationen blev stiftet i 2001 i Brasilien. Den står for at samle frivillige i alle aldre, såvel medlemmer som venner, og har hjulpet med at istandsætte skoler, uddele fødevarer, donere blod, plante træer og sy babytøj.

Selvom Hjælpende Hænder hovedsageligt arbejder lokalt, har organisationen også påtaget sig aktiviteter på landsplan. Ved den første landsdækkende aktivitet i Brasilien blev der uddelt 15.000 kasser med babyudstyr til 250 fødeklinikker på Børnedagen den 12. oktober 2001. Over 30.000 medlemmer og venner af Kirken i hele landet samlede og uddelte kasserne med tøj, tæpper, hygiejneartikler og eksemplarer af »Familien: En proklamation til verden«.

Siden da er der iværksat utallige tjenesteprojekter på multistavsniveau, nationalt og internationalt.

FOTO: INFORMATIONSAFDELINGEN I BRASILIEN

Frivillige i Brasilien og andre sydamerikanske lande slår Kirkens navn fast som en organisation, der er rede til at give en hjælpende hånd i samfundet.

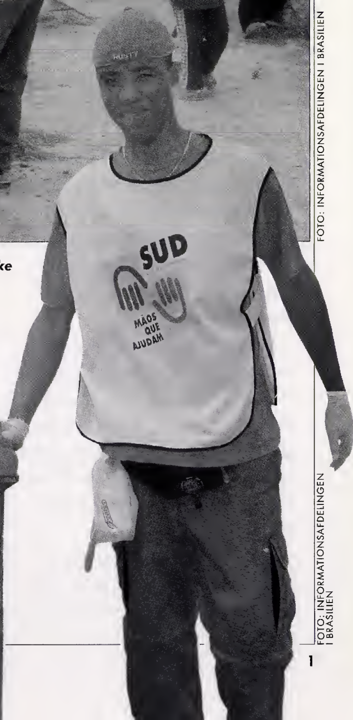

FOTO: INFORMATIONSAFDELINGEN I BRASILIEN

FOTO: INFORMATIONSAFDELINGEN I BRASILIEN

Frivillige i Hjælpende Hænder maler en skole udvendigt i São Paulo. En tjenestedag i september 2003 istandsatte 6000 frivillige 20 offentlige skoler.

Over 1000 medlemmer af Kirken istandsatte og gjorde rent på ni skoler i Curitiba i Brasilien i september 2003. Malerarbejdet, rengøringen og istandsættelse af vand- og elektriske systemer samt træbeskæringen gav over 8000 elever bedre omgivelser for undervisning.

»Jeg er meget rørt over Kirkens hjælp,« sagde professor Sheila Marize Toledo Pereira, leder af det regionale uddannelsescenter i Curitiba. »I gør mere end at istandsætte bygninger … I lærer os om ægte næstekærlighed.«

»Nogle gange lukker folk af for evangeliet, men de er altid åbne for at modtage hjælp,« siger Fernando Assis, leder af informationsafdelingen i Brasilien. »Tjeneste i lokalsamfundet er et fortrinligt værktøj til at åbne døre og folks hjerte for Jesu Kristi evangelium.«

Vi har set mange eksempler i forbindelse med denne form for tjeneste. Da frivillige i Hjælpende Hænder uddelte kasser med babyudstyr i Porto Alegre i Brasilien, gav en kvinde sin adresse på et stykke papir til en stavspræsident og spurgte: »Hvordan kan jeg blive en del af denne kirke?«

Og i São Paulo i Brasilien blev Jose Maria Martiniana så rørt over at have deltaget i tjenesteprojektet, at han efter at have været undersøger i flere år besluttede sig for at blive døbt en uge efter, at projektet med babyudstyret var slut.

»At tjene andre er et af de vigtigste kendetegn på en Jesu Kristi discipel,« siger bror Assis, idet han citerer fra *Til styrke for de unge*. »En af de ting, vi lærer [som medlemmer] af Kirken er at tjene andre.«

Det begyndte i Brasilien og har nu bredt sig til Argentina, Uruguay, Paraguay og Chile. Der planlægges lignende programmer i Bolivia, Ecuador, Venezuela, Colombia og Mexico. Virksomheder, nyhedsbureauer og medlemmer af andre trosretninger har også bakket op om tjenesteprojekterne.

Desuden har Kirken og Hjælpende Hænder opnået anerkendelse i Brasiliens andetkammer, Repræsentanternes Hus, og hos Brasiliens daværende vicepræsident, Marco Maciel. I august 2001 mødtes ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum og lokale kirkeledere med Marco Maciel. Vicepræsidenten udtalte efterfølgende: »Jeg håber, at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige vil blive ved med at nyde succes … Kampagnen Hjælpende Hænder giver håb og gør livet lidt lettere for de mest trængende.«

For at gøre reklame for Hjælpende Hænder er der oprettet en hjemmeside samt plakater, foldere og materiale til medierne. Hjemmesiden er blevet en drivkraft for nye aktiviteter, hvor Kirkens medlemmer ser, hvad der er gjort i andre byer. Siden er på portugisisk og har adressen: **www.maosqueajudam.org.br**. ■

Livsværk på udstilling

Lisa Ann Jackson, Kirkens tidsskrifter

Da præsident Boyd K. Packer gik i gymnasiet, ville han være kunstner. Han blev lærer, men selvom kunsten ikke blev hans profession, er det stadig hans lidenskab. For første gang udstilles en samling kunst fra hele hans liv på Kirkens museum for historie og kunst i Salt Lake City og på museets hjemmeside.

Udstillingen »Boyd K. Packer: En amatørkunstners livsværk« giver et billede af hans kunst gennem hele hans liv – lige fra hans første tegninger da han var ni år gammel til hans mesterlige billedskærerarbejde fra de senere år. Udstillingen giver også gæsterne et glimt af en respekteret apostel og kirkeleders personlige liv.

Præsident Packers forkærlighed til kunst begyndte meget tidligt og blev næret af hans forældre. »Da jeg som dreng viste et vist kreativt talent, blev det fremmet og næret af mine forældre,« sagde præsident Packer, som er fungerende præsident for De Tolv Apostles Kvorum. Han brugte, hvad han kunne få fat i til at udøve sit talent med. Hans far kom hjem fra arbejde med kasseret papir eller gav ham det træ, hans søskende ikke havde brugt. Præsident Packer tegnede bag på kuverter, som han sendte breve i til sin familie under anden verdenskrig.

Næsten alle hans motiver skildrer naturen, især fugle. »Jeg besluttede mig for at blive ornitolog og studere fugle hele livet,« fortalte præsident Packer.

Præsident Packer er god til at observere og har gjort studiet af fugle og andet i naturen til en livslang opgave. Hans sans for detaljer skinner tydeligt igennem i hans værker. »Han mestrer at portrættere fugle og dyr naturligt,« bemærkede kunstneren Lance Turner.

FOTO: KIRKENS MUSEUM FOR HISTORIE OG KUNST

Præsident Packers livslange kærlighed til fugle og naturen er indfanget i hans træskærerarbejde og kobberarbejde Gulspurv, Iris.

Præsident Packer har beskæftiget sig med kunst fra en tidlig alder, men efterhånden som han er blevet ældre, har han ændret prioriteter. Han har besluttet at kanalisere sit talent for at støtte sin familie og andre aspekter i sit livet.

»Da vi fik børn, vidste jeg, at den tid, jeg brugte på at dygtiggøre mig, på sin vis ville gå fra vores børn,« sagde præsident Packer. »Så i den tid, da vores børn voksede op, i

FOTO: KIRKENS MUSEUM FOR HISTORIE OG KUNST

Noas ark af præsident Packer er et af familiens yndlingsværker og er udskåret i 1991 som legetøj til præsident Packers børnebørn.

FOTO: KIRKENS MUSEUM FOR HISTORIE OG KUNST

Præsident Packer malede dette maleri, Biskoppens spand, efter at have fortalt en beretning om en pligttro biskop ved generalkonferencen i april 1999.

måske 20 år, foregik størstedelen af mit kreative arbejde med at prøve at lære det videre til børnene.«

Blandt mange af de projekter, familien har udført, er et ca. fem meter stort vægmaleri til familiens dagligstue. Det er et maleri af et træ med 50 forskellige fuglearter, der sidder på grenene. De fleste havde de set omkring familiens hjem. Børnene hjalp med at tegne fuglene, og præsident Packer lærte dem hver fugls navn og fortalte om deres levevis.

En stor del af hans kunst er ligesom dette vægmaleri lavet til personlig brug. En af familiens favoritter er Noas ark i træ, som præsident Packer har udskåret til sine børnebørn.

»Vores børnebørn kan bedst lide *Noas ark*,« sagde søster Donna Smith Packer, præsident Packers hustru. »De kan se på den, og de kan nyde den, men de må også gerne røre ved den og tage deres små stole og lege med dyrene i den.«

Præsident Packers kunst har ikke blot hjulpet ham med at undervise sine børn og børnebørn, men det har også hjulpet ham i hans tjeneste som leder i Kirken. De, som har hørt ham tale, har nok hørt den visdom og indsigt, han har opnået ved sit arbejde med kunsten. »I de timer, jeg har arbejdet med mine hænder, har jeg funderet over skabelsens mirakel og fået inspiration. Når jeg har skabt ting i træ, har jeg skabt taler,« sagde han.

Ting fra denne udstilling kan ses på internettet på **www.lds.org/museum**. Klik på »Exhibits and Galleries,« dernæst »Current Exhibits« og derefter »Boyd K. Packer: The Lifework of an Amateur Artist.« Udstillingen varer til den 6. september 2004. ■

Hellige står sammen under katastrofer

Adskillige naturkatastrofer verden over har i de senere måneder sat nødberedskabet på prøve og givet Kirkens medlemmer mulighed for at tjene i deres lokalområder.

Tørke i Paraguay

Den sidste weekend i september 2003 faldt der regn, som bragte et par dages lettelse for dem, der bor i Paraguays store region Chaco. Men den første regn i et halvt år var forsvindende lille og gjorde ikke megen forskel på den lange tørke, der har afsvedet området og forårsaget udbredt hungersnød.

Kirkens Humanitærtjeneste gør sammen med medlemmer og lokale kirkeledere i Paraguay, hvad de kan for at hjælpe. Ifølge Kirkens leder af Informationsafdelingen i Paraguay, Myriam Maluff, har Kirken for nylig sendt 36 ton nødhjælp til staten Boquerón.

Kirken sendte ca. 27 ton sukker, tørmælk, ris, mel, salt og bønner kort tid efter til Chaco-området, som ligger i det nordvestlige Paraguay. Den fremsendte mad, som blev fordelt blandt de lokale, har givet Kirken opmærksomhed i det sydamerikanske land.

»Guvernøren [i Boquerón] og medierne har takket Kirken for dens indsats og støtte,« sagde Maluff og tilføjede, at nyhedsjournalister sendte beretninger om sendingerne, da Kirkens lastbiler forlod hovedstaden Asunción på vej videre til Chaco-området.

Tørken har kostet dyr på landet livet og ødelagt en stor del af områdets begrænsede afgrøde, sagde søster Maluff. Området betragtes af mange som katastrofe- og hungersnødsområde.

Medlemmer af Kirken fra Asunción og andre steder har hjulpet til ved at opdele fødevarerne, før de blev sendt til Chaco-området. Forsyningerne kom i store sække, så medlemmerne lagde varerne i mindre poser, der kunne uddeles til 20.000 familier.

Kirken hjælper også med et lokalt program, der skal skaffe mad til fattige børn i Chaco, sagde søster Maluff.

Orkan i USA

Da orkanen Isabel var på sit højeste, nåede den op på vindstød på 259 km/t, inden den aftog og langsomt fortsatte mod USA's østkyst. Den 18. september 2003 ramte Isabel kysten og blev målt til styrke 2, hvorefter den begav sig op langs USA's kyst og videre til Canada.

Præstedømmeledere i området begyndte tidligt at forberede sig. Stavscentret i Richmond i Virginia blev udstyret som kommandopost. Omkring 100 missionærer blev evakueret fra North Carolina og Virginias kyst og fandt tilflugt dér. Hjemmelærere sad klar ved telefonen, ringede til familier og spurgte, om der var noget, de havde brug for.

John Ruckart, et medlem i Belmons Ward i Chesterfield Stav i Virginia, havde fire missionærer boende under uvejret. Bror Ruckart fortalte om, hvordan de havde set et stort træ i hans forhave falde i stormen.

»Jeg vidste, det ville vælte. Jeg ønskede bare ikke, det skulle falde ned i mit hus,« sagde bror Ruckart. »Ældsterne og jeg knælede ned og bad inderligt. Træet stod og svajede frem og tilbage i over en halv time. Så kom der et enormt vindstød og væltede det. Det faldt ved

Nye tempelpræsidentpar

I oktober blev 35 nye tempelpræsidentpar oplært af medlemmer af Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum. Den 1. november 2003 indtog de deres stillinger i templerne. Kaldelserne er typisk for tre år.

Tempel	Præsident og hans hustru
Accra, Ghana	Grant og Alice P. Gunnell
Adelaide, Australien	Thomas F. og Margaret F. Hooper
Albuquerque, New Mexico	Allen E. og Jan M. Litster
Boston, Massachusetts	Allan H. og Joanne G. Barker
Bountiful, Utah	L. Stephen Jr. og Annette N. Richards
Brisbane, Australien	John D. og Lois G. Jeffrey
Buenos Aires, Argentina	Donald E. og Beverly Jacobson
Cardston, Alberta	Lynn A. og Beth Ann K. Rosenvall
Fukuoka, Japan	Kiyoshi og Aiko Sato Tokuzawa
Guatemala City, Guatemala	Louis W. og Ruth H. Latimer
Hermosillo, Sonora, Mexico	Albert M. og Constance A. Farnsworth
Houston, Texas	Richard H. og Barbara F. Sutton
Las Vegas, Nevada	Frank F. og Nancy S. Dixon
Manila, Filippinerne	Ray W. og Kleah R. Nelson
Manti, Utah	Archie M. og Doreen K. Brugger
Mesa, Arizona	Albert Jr. og Marilyn J. Choules
Montevideo, Uruguay	J. Robert og Carolyn P. Driggs
Monticello, Utah	F. Cooper og Colleen W. Jones
Oaxaca, Mexico	Maurice D. og Petronella »Nellie« Bowman
Palmyra, New York	Howard C. og Marjorie T. Sharp
Porto Alegre, Brasilien	Walter G. og Neide Ito de Queiroz
Preston, England	John og Sheila W. Maxwell
Recife, Brasilien	Nivaldo og Clery P. Bentim
Redlands, Californien	Rodney J. og Arleen E. Nelson
Regina, Saskatchewan	Noel W. og Rita Burt
San José, Costa Rica	Frank S. og Ingrid G. Moffett
São Paulo, Brazil	J. Kent og Jill L. Jolley
Seoul, Korea	Do Whan og Kim Jai Sook Lee
St. Louis, Missouri	Michael W. og Barbara S. Barker
Stockholm, Sverige	Max M. og Deborah L. Kimball
Taipei, Taiwan	Jon N. og LeAnn C. Vawdrey
Tokyo, Japan	Makoto og Yasuko Fukuda
Tuxtla, Gutiérrez, Mexico	Earl W. og Rose Marie R. Redd
Veracruz, Mexico	William R. og Vicki K. Treu
Villahermosa, Mexico	Juan M. og Palmira Rubalcava Cedeño Rodríguez

FOTO: JACK R. CHASE, *CHURCH NEWS*

Medlemmer af Kirken i Virginia pakker forsyninger til ofrene for orkanen Isabel. Orkanen ramte USA's østkyst i september.

siden af huset. Jeg mistede omkring 25 træer i alt, men der skete ikke huset noget.«

Joel Hancock, præsident for Kinston Stav i North Carolina, opholdt sig under uvejret i sit hus i Kinston, som var et af de første steder, der blev ramt af orkanen.

»Tre medlemmers hjem blev svært oversvømmet, og andre 600 huse i området blev også ramt af oversvømmelse,« sagde præsident Hancock. »Efter orkanen gik vores missionærer i gang med oprydningsarbejdet. Min hustru og andre medlemmer af Hjælpeforeningen arbejdede på et af Røde Kors' madsteder. Vi var beredt og havde mulighed for at give noget af vores forrådsmad til et lokalt tilflugtssted.«

Templet i Washington D.C. fik også orkanen Isabels kræfter at mærke. »Vi ligger på en bakke, og vi fik vindstødene for fuld kraft, men der skete ingen skade på templet,« fortalte W. Brandt Brooksby, førsterådgiver i tempelpræsidentskabet. »Vi var uden strøm i to dage. Vores lys kom igen, og alle husene omkring os var stadig mørklagte. Der var en grund til, at vi fik strømmen igen.«

Oversvømmelser i Mongoliet

I juli 2003 begyndte Mongoliet at få regn, som bragte vand til et område, der havde været ramt af tørke i fire år. Men regnen forårsagede store oversvømmelser og skader i de lavtliggende områder i landets hovedstad Ulan Bator.

Efter få timer uddelte medlemmer af Kirken i byen godt et ton tøj, husholdningsartikler, sko og hygiejnepakker til de oversvømmelsesramte.

Fyrre *ger*-telte blev skyllet væk, hvilket kostede ni mennesker livet, nogle af dem børn. *Ger*-telte er nomadetelte, som over halvdelen af befolkningen i Mongoliet bor i. Der er en lille brændeovn midt i teltet og et kakkelovsrør, der går ud gennem loftet.

Gary Gibbons, missionspræsidenten i Mongoliets Ulan Bator Mission, reagerede straks og bad Humanitærcentret i Salt Lake City om at sende deres forsyninger så hurtigt og effektivt som muligt. Missionærægtepar havde travlt med at dele forsyninger ud til familier.

I samarbejde med de kommunale myndigheder og Røde Kors oprettedes fire forsyningsposter, hvor nødstedte familier mødte op for at få de hårdt tiltrængte forsyninger. Ulan Bator rejste hurtigt mange *ger*-telte i de højere liggende områder og flyttede de værst ramte familier til et mere sikkert område.

FOTO: INFORMATIONSAFDELINGEN I HONG KONG

En kvinde og hendes syv dage gamle barn mistede deres hjem ved oversvømmelserne i Mongoliet. Hun var blandt dem, der modtog humanitærhjælp fra Kirken.

En af de familier, der blev flyttet til den nye teltlejr, mistede to børn i uvejret. De havde yderligere to børn og en bedstemor, som modtog tøj, sko og hygiejnepakker. En anden familie mistede deres hjem syv dage efter, at moderen havde født. Familien og den nyfødte blev genhuset, og de modtog babyartikler fra Kirken. ■

Becky Robinette Wright, Linda Thornell og Church News *har skrevet denne rapport.*

FOTO: GARTH C. BURT

Medlemmer af en menighed for sidste dages hellige militærfolk samles til kirke i Irak. Menigheden mødes hver weekend i en kirke, de deler med andre trosretninger.

Kirkemedlemmer i krig finder styrke i evangeliet

Taralyn Trost, Kirkens tidsskrifter

På den anden side af Tigrisfloden, 64 kilometer fra de bibelske by Nineve, mødes ca. et dusin medlemmer hver søndag i Nordiraks største by, Mosul, til nadvermøde og en lektion.

Gruppen hedder Quyyaarah sidste dages hellige menighed for tjenstegørende soldater. De finder sammen med andre sådanne grupper i området åndelig styrke midt i krigens strid.

Den første kirkeenhed blev organiseret på irakisk grund den 27. april 2003 på Tallil Luftbase i Sydirak. Kenneth M. Lightheart fra USA's Luftvåben blev kaldet som gruppeleder.

Bror Lightheart siger om det første kirkemøde, der blev afholdt i en forfalden bygning: »Ånden var stærk den dag, for mit vedkommende især under salmerne. Det lød næsten som hjemme. Vi var alle glade for at være en del af noget helt særligt og for at have evangeliet og præstedømmet i Irak.«

Medlemmerne af Quyyaarah sidste dages helliges menighed har ligesom andre sidste dages hellige tjenestegørende soldater i Sydirak kunnet stå sammen i evangeliet i svære tider.

Brian Marble fra USA's Marines 101. Luftbårne Division i Mosul har været i Irak siden marts. Bror Marble siger, at han har fået styrke ved at bede og læse i skriften hver dag og i visheden om, at hans hustru blev beseglet til ham i templet i Nashville ca. en måned, inden han blev udstationeret.

»At leve under vor himmelske Faders vejledning og beskyttelse har hjulpet mig med at forstå, hvor sandt evangeliet er,« siger bror Marble. »Evangeliet er en stor styrke i denne tid, hvor jeg er udstationeret.«

Sidste dages hellige tjenestegørende soldater i Camp Speicher i Irak holder også moralen oppe og udfylder tomrummet af at være væk fra deres familie ved at holde familieaften hver uge.

»Når vi kommer til familieaften, kan vi genoplade vores åndelige batterier,« siger kaptajn i hæren John Stephenson. »Kampene udsætter soldaterne for en af de hårdere sider af menneskeheden, så at komme til familieaften opvejer nogle af de udsendte sidste dages hellige medlemmers ubehagelige oplevelser.«

Desværre har Kirkens medlemmer i Irak været udsat for andre ubehagelige oplevelser. Indtil nu har fire medlemmer af Kirken mistet livet i krigen, og én blev taget til fange, men senere befriet. Det seneste offer var Alyssa R. Peterson fra USA's hær. Hun blev dræbt i september 2003 i Tel Afar i Irak under en skudveksling. Hun var medlem af Cherry Hill Ward i Flagstaff Stav i Arizona og var arabisktalende efterretningsspecialist i Hærens 31. Efterretningsbataljon, 101. Luftbårne Division. Søster Peterson blev 27 år og har været på mission i Nederlandene. ■

Church News *har bidraget til denne rapport.*

Kirken flytter uddannelsesinstitutioner og investerer i byfornyelse i Salt Lake City

Lisa Ann Jackson, Kirkens tidsskrifter

Med et stort ønske om at bevare området omkring Tempelpladsen som et levende, sikkert og rent sted har Kirken bekendtgjort planer om byfornyelse af flere karreer i Salt Lake Citys centrum. Efter planerne skal bl.a. LDS Business College og Brigham Young Universitets Salt Lake Center flyttes til centrum.

»Jeg ønsker at gøre det klart, at vi er stærkt interesserede i denne bys økonomiske fremtid og i at skabe et levende, smukt sted,« sagde præsiderende biskop H. David Burton ved en pressekonference den 8. oktober 2003, hvor de foreløbige planer for byfornyelsen blev afsløret.

To karreer lige syd for tempelpladsen, hvor indkøbscentre Crossroads Plaza og ZCMI Center Mall ligger, skal saneres. Der skal være plads til flere forretninger og kontorlokaler samt opføres to store højhuse til beboelse. Derudover har Kirken bekendtgjort, at den vil flytte BYU's Salt Lake Center og LDS Business College til centrum i Salt Lake City. De skal ligge vest for Slægtshistorisk Bibliotek og Kirkens museum for historie og kunst.

Formålet med planerne er at tiltrække besøgende og fastboende til centrum og at fremme investeringen i området, sagde biskop Burton. Alene uddannelsesinstitutionerne vil bringe 4000 studerende til centrum.

I september skrev Kirken slutseddel på Crossroads Plaza. »Vi mener, at vi har et tvingende ansvar for at beskytte området omkring templet i Salt Lake City,« sagde præsident Hinckley i en tale ved generalkonferencen i april 2003 kort tid efter Kirkens bekendtgørelse af planerne om erhvervelse af indkøbscentret. På dette tidspunkt ejede Kirken allerede ZCMI-centret og det meste af det omkringliggende område. »Ejerne af bygningerne har udtrykt ønske om at sælge. Ejendommene har behov for omfattende og bekostelig renovering. Vi følte, det var vigtigt at gøre noget for at bringe nyt liv til dette område«.

»Det hele handler om at beskytte templets omgivelser,« sagde biskop Burton

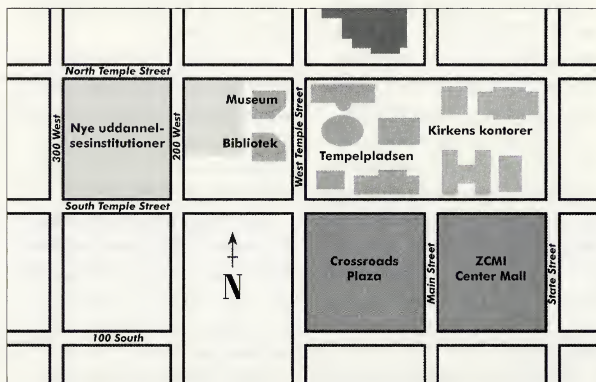

KIRKENS INFORMATIONSAFDELINGE

En plan over forslagene til ændringerne af de kirkeejede ejendomme i Salt Lake City. Ændringerne vil bidrage til at bevare området omkring Tempelpladsen.

Biskop Burton fremhævede endvidere, at projektet finansieres af kirkeejede virksomheder. »Ingen af disse penge kommer fra vore trofaste medlemmers tiende«, sagde biskop Burton. »Det er ikke sådan, vi bruger tiendepengene.«

Planerne for de nye uddannelsesinstitutioner påbegyndes straks. Tilføjelsen af flere forretninger er på tegnebrættet, og arbejdet påbegyndes engang i 2004. ■

KORT AF THOMAS CHILD

Unge Voksne »Vær en god sidste dages hellig« – landsdækkende konference

Christine Reid

Godt og vel 540 unge voksne fra England, Irland, Skotland og Wales samledes over en lang weekend i august i Manchester, England, til en konference for Unge Voksne.

»Vær en god sidste dages hellig« var temaet for konferencen, som omfattede tjensteprojekter, workshops med ledere fra Kirkens Uddannelsessystem samt fester og aktiviteter, hvor deltagerne kunne lære hinanden at kende.

Rachel Hardy fra Loughborough Ward i Leicester Stav i England var med i konferencekomiteen og sagde om temaet: »Vi må være gode sidste dages hellige, så vi kan være bedre eksempler for verden.«

Weekendens aktiviteter gav de unge flere forskellige redskaber til at kunne nå dette mål. Efter et åndeligt møde lørdag formiddag fordelte deltagerne sig til dagens begivenheder. En af begivenhederne hed »Mulig Mission«, hvor deltagerne blev udfordret fysisk og mentalt og med praktiske opgaver.

FOTO: CHRISTINE REID

Unge voksne maler et hegn i en park i England. Tjenesteprojektet var en del af en konference for unge voksne på De Britiske Øer.

»Disse opgaver skulle lære deltagerne noget om ledelse, målrettethed, fornuftig brug af tiden, ikke at drage forhastede konklusioner, gruppesamarbejde og at gøre sig klart, hvad man ønsker at opnå,« siger Kevin Johnson fra Witham Ward i Ipswich Stav i England, som organiserede arrangementet.

Dagen igennem afholdt koordinatorer fra Kirkens Uddannelsessystem seminarer om nadveren, templer, personlige forhold og kommunikation. Grupperne deltog desuden i flere forskellige tjenesteprojekter.

Ved et af tjenesteprojekterne skulle 700 beklædningsgenstande sorteres efter størrelse og sæson. Et andet tjenesteprojekt foregik i en lokal park. Her blev hegnet rundt om parken slebet ned og malet. De unge fjernede også affald og anlagde en sti strøet med bark.

Sean Cauchi, tilsynsførende med parkerne i Manchester, sagde: »Dette er den største bemanding, vi nogen sinde har haft. Det arbejde, der er blevet udført i dag, ville have taget parkens ansatte et år. Jeg har aldrig set en gruppe unge mennesker med sådan en iver.«

Efter en travl dag deltog alle i en middag og gallafest.

Søndag formiddag samledes deltagerne til kirkemøder. David Fewster, præsident for Manchester Mission, talte til de unge.

»I er den bedste generation. Derfor har I de bedste muligheder, og gennem udholdenhed vil I få de største velsignelser,« sagde han til dem.

Desuden talte Mike Rigby fra Eastwood Ward i Nottingham Stav i England: »Da Charles Dickens besøgte Liverpool og så de hellige forlade disse kyster for at rejse til det forjættede Amerika i 1800-tallet, kaldte han dem ›Englands adelstand‹. Dette land er nu vores forjættede land. Vi må være gode sidste dages hellige og se fremad, og ikke tilbage.«

Senere på dagen dukkede ældste Merrill J. Bateman fra de Halvfjerds' Præsidium uanmeldt op. Præsident Bateman rådede de unge til at opbygge stærke familier, at være loyale over for deres fædreland og vigtigst af alt – at være loyale over for Herren.

Resten af det planlagte program fortsatte med de programsatte talere, parlamentsmedlemmerne Terry Rooney fra Leeds Stav og det ærede medlem John Battle.

Ældste W. Craig Zwick fra De Halvfjerds, som er førsterådgiver i Det Vesteuropæiske Områdes præsidentskab, og hans hustru Janet var de sidste talere.

»Standarderne er blevet hævet og forventningerne større. Hvordan kan I være gode sidste dages hellige? Her

FOTO: CHRISTINE REID

Fra venstre: Ian Eckworth fra Reading Stav i England, Spencer Rice fra York Stav i England og Sandy Brown fra Dundee Stav i Skotland klædt på til gallafest ved en konference for unge voksne i England.

er nøglen. Ifør jer Guds fulde rustning [se Ef 6],« sagde ældste Zwick.

Om aftenen opførte et kor og orkester bestående af 70 unge voksne Janice Kapp Perrys kantate *Savior of the World*, og blev dirigeret af Warrick Kear fra Bolton Ward i Ashton Stav i England. Kantaten portrætterer Frelserens liv i sang og tale. Musikken blev spillet og sunget smukt og åndeligt.

Konferencens deltagere var ikke meget for at tage hjem den aften, men tog tilbage til deres hoteller fyldt af Ånden. På et af hotellerne stod der et klaver i vestibulen, som nogle af de unge samledes omkring og sang Zions sange, hvilket blev endnu en opløftende oplevelse.

»Weekendens højdepunkt har været det at [mærke] Ånden, og derved har jeg fået et vidnesbyrd om nogle ting,« siger Shelley Ford fra Loughborough Ward i Leicester Stav.

Denne ånd vedblev indtil vidnesbyrdmødet mandag formiddag. Der blev båret og modtaget stærke vidnesbyrd. I alt 84 bar vidnesbyrd om Frelseren og hans genoprettede evangelium. På et tidspunkt var der en kø på 31, som ventede på at komme til at bære vidnesbyrd.

Debbie Wood fra Watford Ward i Watford Stav i England siger om sine indtryk: »Begejstringen har været stor denne weekend. Alle har været så positive. Ved at være her står [vi] for det, som [vi] tror på. Evangeliet giver styrke, og det styrker mig at vide, at der er andre, der har det nøjagtigt ligesom jeg.« ■

Nyheder

Mormons Bog har »ændret Amerika«

Tidsskriftet *Book Magazine* har for nylig sat Mormons Bog på deres liste »20 bøger som har ændret Amerika.« Tidsskriftet har udarbejdet listen i anledning af USA's 227 års dag og bragt den i deres blad for juli/august 2003.

»Vi gik i gang med at finde de 20 romaner og skønlitteraturtitler, som har haft størst betydning for landets historie, dem, der har ført til konkrete, definerbare ændringer i amerikanernes levevis,« skrev Jerome Kramer i *Book Magazine*. Han sagde om Mormons Bog: »Bogen er et teologisk fundament for en af verdens mest blomstrende religioner.«

Bronzestatue til minde om ledere i 1847

Uden for det genopførte bjælkehytte-tabernakel, hvor Brigham Young blev opretholdt som Kirkens præsident i december 1847, mindes præsident Young og hans to rådgivere i Det Første Præsidentskab, Heber C. Kimball og Willard Richards, nu med bronzestatuer.

Den godt 2,5 meter høje statue er den første fase i den planlagte istandsættelse af Kirkens historiske grund i Kanesville i Council Bluffs i Iowa. Istandsættelsen vil blandt andet omfatte udbygning af det eksisterende besøgscenter for at give plads til flere udstillinger, og et diorama skal opføres i det genopførte bjælkehytte-tabernakel.

Det historiske Kanesville ligger på den anden side af Missouri-floden ved grænsen til Iowa og øst for Winter Quarters, som nu ligger i Omaha i Nebraska. De fordrevne pionerer fra Nauvoo i Illinois overvintrede i Winter Quarters på vej til Saltsødalen.

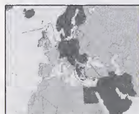
Marriott School of Management får større anerkendelse

BUY's Marriott School of Management er for nylig kommet op på en 26.-plads i *The Wall Street Journals* hitliste for 2004 over verdens bedste handelshøjskoler.

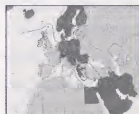
Avisen har desuden givet BYU en andenplads efter Yale University i kategorien »Vægt på Etik«, som »bedst til at ansætte kandidater med høje etiske standarder.« Derudover var BYU's Marriott School på tredjepladsen i kategorien »Ukendte Juveler« blandt ti uddannelsesinstitutioner, som »ikke får den respekt og opmærksomhed, de fortjener.«

Tidligere på året rykkede *Financial Times* i London Marriott School of Management op på en 51. plads i sin globale vurdering af de 100 bedste uddannelsessteder med magistergrader i virksomhedsledelse.

BUY's udddannelsessteder inden for økonomi og jura er desuden blandt de 50 bedste i USA ifølge *U.S. News & World Report*'s liste over de bedste universiteter. Marriott School of Management stod på en 29. plads for andet år i træk, og J. Reuben Clark Law School rykkede op på tidsskriftets 31. plads. ■

Lokalnyt

»Kald folket sammen hos mig«

Holger Rakow

Moses sagde: » … Herren sagde til mig: Kald folket sammen hos mig; jeg vil forkynde dem mine ord …«[1] Ved disse lejligheder underviste, mindede om og advarede Moses Israels børn om, at de skulle underkaste sig Herrens vilje i alle hverdagens gerninger og problemer, i deres handlinger over for hinanden og i deres adfærd over for deres Gud.

Et sådant kald lyder to gange om året fra Det Første Præsidentskab til alle Kirkens medlemmer over hele verden og også lokalt fra stavs- og distriktspræsidenter respektivt. Disse general-, stavs- eller distriktskonferencer, som Herren inviterer os til, tjener mange formål:

1. Høre Herrens røst

»… enten ved min egen røst eller mine tjeneres, thi det er det samme«,[2] » … det, I hører, er … min røst, fordi min røst er Ånd … «[3] Herren kan udgyde sin Ånd i overmål over dem, »der er kommet sammen for at få hans vilje … at vide.«[4]

2. Undervisning og opbyggelse

Til alle møder i Kirken er Herrens befaling stadig gældende: »Når I kommer sammen, skal I belære og opbygge hinanden, for at I kan vide, hvorledes I skal ordne og lede min kirke, og hvorledes I skal forholde jer med hensyn til de forskellige punkter i mine love og befalinger, som jeg har givet jer.«[5] Ved konferencer får vi vejledning, undervisning og hjælp, hvorpå vi kan bygge vores tilværelse de næste seks måneder, og hvad vi som kirke bør rette vores opmærksomhed på. Foruden det giver vi Herren en mulighed for at besvare personlige spørgsmål og bønner via udtalelser fremsat i talerne.

3. Opretholdelse af præstedømmets ledere

I Kirken skal alt »ske i orden«[6] og i henhold til princippet om »fælles samtykke«.[7] Ingen kan virke i Kirken, »uden han bliver ordineret af en, der har myndighed« og at det er kendt af Kirken (dvs. medlemmerne).[8] Ved konferencer bliver ikke kun nye ledere præsenteret for medlemmerne til opretholdelse, men ledere, der for tiden virker, bliver bekræftet i deres kaldelser. Vi angiver vores opretholdelse ved at løfte højre hånd og derved vise Herren og de andre, som er til stede, at vi er villige til at anerkende og støtte disse brødre og søstre i deres kaldelser.

4. Styrke andre brødre og søstre

Vi mødes også »for at styrke hinanden og gøre godt,«[9] dokumentere vores loyalitet over for Herren og tjene som et eksempel for andre ved at række ud til hinanden, komme med opmuntring eller ved blot at være til stede.

Hver eneste konference repræsenterer en mulighed for at »få næring gennem Guds gode ord.«[10] Muligheden for at læse generalkonferencetalerne i *Liahona* senere er ingen erstatning for at overvære transmissionen, men blot en

yderligere mulighed for at minde os selv om tanker og indtryk. Ingen beskrivelse i en artikel kan nogensinde beskrive de følelser, vi oplevede under sidste konference, da ældste David B. Haight vinkede til os. Ved hjælp af satellittransmission er vi til dels i stand til at overvære konferencen samtidig, som hvis vi selv var til stede i Konferencecentret.

Lad os ikke gå glip af nogen mulighed for at deltage i general-, stavs- eller distriktskonferencer, fordi vi tror, at der ikke er brug for os i vores kaldelse i enheden denne søndag. Lad os ikke overhøre kaldet, når Herren kalder os sammen. ■

1. 5 Mos 4:10.
2. L&P 1:38.
3. L&P 88:66.
4. L&P 88:1; se også L&P 105:1.
5. L&P 43:8.
6. L&P 28:13.
7. L&P 26:2.
8. Se L&P 42:11.
9. *Discourses of Brigham Young*, 11:116.
10. Moroni 6:4.

Teempeltur for Københavns unge

I efterårsferien satte 110 unge og 32 ledere, i alt 142 deltagere fordelt på to busser og to minibusser, traditionen tro kursen mod templet i Stockholm.

Turen var et nostalgiflip: Alt blev gjort, som det plejer. Dette var specielt vigtigt, da det var sidste gang, vi drog af sted til templet i Stockholm. Vi udførte dåb for 3700 personer og fik stor, stor ros fra templet for den ærbødige måde, alt blev gennemført på.

Maden var som altid i verdensklasse. Vejret var flot: Solskin om dagen og stjerneklart om natten. En stor tak til alle ledere, der som altid var helt i top.

Næste år er der planlagt en tre dages tempeltur til »Priorvej«. Indholdet til denne tur er endnu ikke fastlagt. ■

Michael Olsen, Ballerup Ward

FOTO: MICHAEL OLSEN

Unge fra Københavns Stav uden for en af busserne på tempelturen til Stockholm i efterårsferien.

»WWW.MORMON.DK«

Efter mange timers arbejde og store anstrengelser er Kirkens nye hjemmeside nu tilgængelig. Det er et væsentligt skridt fremad i arbejdet på at have korrekte oplysninger til rådighed via internettet. Nu har alle adgang til oplysninger og kan lære mere om Kirken i deres eget hjem via deres egen computer.

Vi vil med den nye hjemmeside gøre vores del til, at Kirkens medlemmer kan finde oplysninger om Kirken og de aktiviteter, som har fundet sted i Danmark og i resten af verden og håber, at det vil blive et godt redskab, hvor man kan blive inspireret og opbygget.

Vi er i dyb taknemmelighed til Per Borgen fra Rønne, som har bygget den tidligere hjemmeside op helt fra bunden af. Det er blevet gjort med store anstrengelser og ofre – og vi påskønner meget det store arbejde, som Per har gjort. Han har gennem årene holdt styr på alle funktioner og flittigt opdateret, når han kunne se, at det ville være til hjælp for medlemmer og ikke-medlemmer.

Før og under Olympiaden i Salt Lake City var det en helt speciel

hjælp for medierne og andre interesserede til at finde oplysninger om Kirken.

Mange ikke-medlemmer har bestilt Mormons Bog og videofilm og har bedt om besøg af missionærerne.

Skolelærere og skoleelever har henvendt sig via hjemmesiden og bedt om besøg på skolen eller om tilsendelse af materiale.

Slægtsforskere har sendt deres spørgsmål og fået svar tilbage om ting, som har været til stor hjælp for dem i deres søgen efter deres rødder.

Journalister har kontaktet os, og mange gode forbindelser er blevet skabt via hjemmesiden.

Mange mennesker har stillet spørgsmål om mange forskellige emner og fået deres spørgsmål besvaret.

I al den tid, hvor den gamle hjemmeside har kørt, har den været underlagt mange begrænsninger, og den har hele tiden skullet køre under meget snævre rammer, hvilket har været hårdt for både Per og os andre – der var så mange ting, vi så gerne ville have med på den, men vi har måttet følge reglerne.

Anderledes er det nu. Vi har mange flere muligheder, og dem vil vi gøre brug af. Med hjælp fra stavene og de lokale enheder vil vi, så snart det er muligt, have bekendtgørelser om aktiviteter og møder, som bliver afholdt i alle enheder, med på hjemmesiden.

Vi beder biskopper og grenspræsidenter om at finde en person, som opsamler og indsender alle relevante nyheder og bekendtgørelser, og så indsender dem til Ellen Bjerrum **BjerrumEE@mormon.dk** – som er kaldet som Internet-missionær, og som har fået ansvaret for at holde siderne opdateret.

I er også velkomne til at indsende jeres forslag om ting, som kan gøre hjemmesiden endnu bedre.

Det er Anders Fischer fra Søborg Ward, der er den nye webmaster. Han har ansvaret for alt det tekniske, og han har kæmpet for at få siderne på plads. Vi er taknemmelige til ham for den store indsats, han har gjort.

I øvrigt har Kirken i alle lande i Det Centraleuropæiske Område fået sin egen hjemmeside med følgende adresser:

Finland: **www.mormonit.fi**
Norge: **www.jesu-kristi-kirke.no**
Schweiz: **www.kirche-jesu-christi.ch**
Sverige: **www.jesukristikyrka.se**
Tyskland: **www.kirche-jesu-christi.org**

Vi håber, at I må have fornøjelse og glæde ved denne hjemmeside og de muligheder, vi hermed har fået for bedre at være informeret om det, som betyder så meget for os alle.

Henvis venner, familie og undersøgere til disse hjemmesider:

Niels-Ove Andersen,
National informationschef

Bag tempelbyggeriet i København

Det store tempelbyggeri på Frederiksberg er nu nær sin fuldendelse. Indvielsen af templet vil markere ikke mindre end et paradigmeskift for Kirkens virke i Danmark. Forudsætningen var naturligvis missionsaktiviteterne efter ankomsten af de første repræsentanter for Kirken, personligheder som Erastus Snow, John E. Forsgren, Peter O. Hansen og George Parker Dykes, som kom til Danmark i 1850, og den efterfølgende ret omfattende missionssucces. I de første år virkede Kirkens aktiviteter i konkurrence med andre folkelige bevægelser og vækkelser i Danmark (de stærke jyder nord for Vejle, den fynske bevægelse som udgik fra Kerteminde-egnen, baptisterne og Indre Mission), men Kirkens immigrationsdoktrin bevirkede, at mange fine danske kræfter i Kirken drog mod vest for at styrke Zion i Amerika.

Først relativt sent fik man etableret egne, egentlige kirkebygninger, som for uvedkommende snarere måtte virke som forsamlingshuse end egentlige kirkebygninger. Det var først i mellemkrigsårene, at Kirken i København fik sin første virkelige kirkebygning, der i sin arkitektoniske udformning ikke blot lignede en af landets fornemmeste kirker, nemlig C. F. Hansens Christiansborg Slotskirke, som arkitektonisk set var

forbilledet for kirken på Priorvej, men også mindede om et egentligt tempel med sin klassiske indgangsfront med de flotte antikke søjler. Det er netop denne front og sidemurerne, der er bevaret i det nye tempelbyggeri, og som ifølge tegningerne med sit karakteristiske kobbertag kommer til at minde mere om den forestilling, vi har om Salomons tempel, end noget andet nuværende tempel.

De klassiske træk i tempelbyggeriet er værd at fremhæve, fordi der er tale om en speciel udformning, tilpasset til de smukke klassiske træk. Internationaliseringen har ellers ofte bevirket, at de nyere templer kan minde meget om hinanden.

Carl Champagnie – projektleder

En af de centrale skikkelser bag byggeriet er englænderen, Carl Champagnie. I sin egenskab som projektleder for tempelbyggeriet med ansvar for konstruktion, økonomi, jura og administration har han hentet sit brede erfaringsgrundlag fra tempelbyggerierne i bl.a. Preston i England, Ghana, Nigeria og Hong Kong.

Carl Champagnie har sin uddannelsesmæssige baggrund fra nogle af Englands fineste tekniske universiteter i bl.a. Sheffield og Manchester, hvor han har studeret byggeteknik samt alt hvad der hører til økonomi og jura i forbindelse med opførelse af byggerier, lige fra jordopkøb via kvalitetssikring til overdragelse af byggeri til bygherren.

I begyndelsen af 1990'erne var der lavkonjunktur i byggebranchen, og Carl havde som så mange andre svært ved at finde arbejde. På en ferie i Salt Lake City gik han så ind på Kirkens hovedsæde og afleverede sit CV, men der var ikke brug for ham i øjeblikket.

Efter at Carl havde været hjemme i England i et halvt år, ringede de fra kontoret i Salt Lake City og tilbød ham et job. Carl tog til oplæring i USA, nærmere bestemt til templerne i Bountiful i Utah og Orlando i Florida. Herfra blev han sendt til Hong Kong som assisterende projektleder for tempelbyggeriet, hvor han boede i to år.

Templet i Hong Kong

Opførelsen af templet i Hong Kong var noget anderledes end andre templer. Her indeholder tempelbygningen ikke kun templet, men også missionskontor, missionærboliger og kirkelokaler til en menighed. Disse faciliteter er fordelt på forskellige etager, og det havde sine udfordringer at opføre bygningen, så templet var fuldstændig adskilt fra de øvrige facilitet. Desuden måtte store dele af byggeriet ændres adskillige gange for at leve op til Kirkens meget strenge krav til kvalitet med hensyn til materiale og udførsel.

Templet i Preston

Efter Hong Kong rejste Carl tilbage til England, hvor han blev ansat som assisterende projektleder for tempelbyggeriet og tilhørende bygninger i Preston i England. Her arbejdede han under ledelse af bror Lucien, søn af den tidligere tempelpræsident Lucien i Schweiz, som mange danskere sikkert stadig husker. Byggeprojektet i Preston er Kirkens største byggeprojekt

FOTO: CHAMPAGNIE

Carl Champagnie, projektleder for tempelbyggeriet i København.

nogensinde. Foruden templet er der på samme grund bl.a. opført missionærskole, missionærboliger og gæstehjem.

Carls næste job for Kirken var et boligkompleks for tempelmissionærer ved templet i London. Her var Carl projektleder, og det var dermed hans første »eget« projekt. Da byggeriet i Preston var afsluttet, skete der en ændring inden for tempelbyggeriet generelt. Nu skulle der opføres flere, men mindre templer end hidtil.

Templer i Afrika

To af de første mindre templer er templerne i Ghana og Nigeria. I Ghana skulle der ikke blot opføres et tempel, men også områdekontor og gæstehjem. I Nigeria var det nødvendigt at anlægge en to kilometer lang vej til templet, bygge en bro og sørge for, at templet var selvforsynende med vand og elektricitet.

Templet i København

Som projektleder for tempelbyggerierne fører man ofte tilsyn med flere byggerier i forskellige lande på én gang. Carl bor nu i Danmark og er projektleder for tempelbyggeriet i København. Han mener, at det er nødvendigt at bo dér, hvor byggeriet foregår, selvom han egentlig kunne styre alt arbejdet fra et hvilket som helst andet land.

Carl fortæller, at selvom templet i København er et såkaldt lille tempel, er udfordringerne store. Det at skulle rive al indmaden ud af en eksisterende bygning, så kun ydermurene står tilbage, og så få alt til at passe inden for disse rammer, er yderst kompliceret og krævende.

Templet i København.

Men de danske håndværkere er dygtige, fortæller Carl, og alt i bygninger bliver af »tempelkvalitet« – den højeste kvalitet – hvad angår såvel håndværk som materialer. I Bibelen var opførelsen af et tempel et offer til Herren, fortæller Carl. Derfor skal alt i templet være af bedste kvalitet.

Mange af materialerne hentes fra udlandet: Granit fra Argentina, marmor fra Italien, blyindfattede ruder fra England og flere af møblerne fra Spanien, Italien og USA.

Carl betragter opførelsen af et tempel som værende meget betydningsfuld. Han mener, at evangeliet ikke virkelig findes i sit fylde i et land, før der er et tempel, og som projektleder ser han det som sit ansvar at hjælpe med til at bringe resten af evangeliet til landet.

Medlemmerne i Københavns tempeldistrikt har al grund til at se frem til, at templet i København, som er unikt blandt alle Kirkens templer, snart står færdigt som endnu en perle af et byggeri inspireret af den store danske arkitekt C. F. Hansen. ■

Red.

Strøtanker om offer

Hvad er offer egentlig for noget? Og har det nogen betydning i vore moderne og oplyste tider? Hører offer og offerloven ikke til svundne, mørke tider?

I min forståelse af Jesu Kristi evangelium tilegner vi os forståelse og frelse trinvis, skridt for skridt. Det første er, at vi hører om evangeliet, også kaldet frelsesplanen. Det næste er, at vi begynder at tro. De medfødte kim eller det lys, som oplyser hvert menneske (se Joh 1:9), begynder at virke. Vi kommer til en erkendelse af, at der er en skaber, en gud – og at tingene ikke har skabt sig

selv eller er opstået ved en tilfældighed. Hele naturen og alle naturlovene, himmellegemerne og universet bærer vidnesbyrd om, at der er en skaber (se Alma 30:44). Når vi når så langt, begynder vi at følge lovene og at bruge lovene til vores egen fordel.

Den første lov er lydighed. Lydig er ikke til for, at vi skal blive slaver, men for at blive frigjorte. Ved at anvende lydighed, bliver vi herskere – herskere over naturen eller vores eget liv og udvikling. Det er f.eks. ved at erkende og anvende naturens love, at kemikerne eller fysikerne opnår fordele. Vi opnår på samme måde fordele ved at aktivere Guds love i vores tilværelse.

Den næste lov er offerloven. I Det Gamle Testamente læser vi gang på gang om ofring af markens afgrøder og hjordens førstefødte, ja, hvis man var fattig et par duer.

Disse ofringer havde flere betydninger, dels er det sådan, at den, der ofrer, fjerner selviskheden eller egoismen fra sit bryst. En anden betydning er den, at man anerkender et højere væsen end sig selv. En betydning mere er den, at det fik datidens mennesker til at se hen til det offer, deres Gud skulle bringe ved at ofre sin Søn. Desuden at mennesket skulle se hen til det offer, som Jesus Kristus skulle bringe for at frelse den ofrende selv personligt.

Det er sådan, at det er ikke Gud, der har brug for disse ofre, men os – mennesket selv.

Da Kristus kom her på jorden og belærte os og til sidst lod sig ofre for at sone for vore synder samt opstod og brød dødens bånd, skete der en forandring i offerloven.

Tyngdepunktet, det centrale ved ofringen, er blevet flyttet fra offeret og offerhandlingen til mennesket selv, som bringer offeret. Nu skal man ikke mere ofre noget, som Gud har skabt i forvejen og se hen til et altafgørende offer. Nu er det offer bragt. Nu skal vi takke Kristus og i stedet ofre os selv, ligesom Kristus har ofret sig selv. Kan man give noget større end sig selv?

Betyder det, at jeg nu skal vente på den store offerdag for at lade livet? Nej, den kommer sandsynligvis aldrig. I hvert fald ikke, hvis jeg anerkender Kristi offer. Det, jeg blandt andet er blevet bedt om at bringe som offer, er: Et sønderknust hjerte og en angergiven ånd. Jeg er blevet bedt om at give af mig selv, min tid og mine talenter. Det vil sige: Når jeg giver af min tid og mine talenter, ofrer jeg mig.

Det, jeg er blevet bedt om at ofre – aflægge – er dårlige vaner, ufint og nedsættende sprog, urene tanker, uværdige handlinger og falske guder, der kan være af materiel eller prestigeagtig natur.

Det, jeg er blevet bedt om at yde, kan være hjælp til de fattige, at give min næste en hjælpende hånd og opbygge Guds rige her på jorden. Alt mens jeg bringer disse ofre, »højner jeg mennesket og forædler sjælen.«

Helt konkret kan jeg som offer blandt andet påtage mig at udføre de kaldelser, der kommer til mig: Være forberedt til mine møder, komme til tiden, deltage i de klasser, der bliver mig tilbudt, være et godt eksempel for andre og støtte mine medmennesker i deres bestræbelser på at opbygge samfundet og Kirken.

De vigtigste ofre er dem, jeg bringer inden for min egen familie. I brevet til Eferserne, 5:25-29 kan vi læse om mænds opførsel over for hustruer. Jeg vil for egen regning udvide dette til at omfatte hele familien.

Der står, at jeg skal elske og give mig hen – altså ofre mig – som Kristus gav sig hen for kirken … den skulle være hellig og dadelfri.

Jeg havde engang en drøm, mens jeg sov på gæstehjemmet ved templet i Stockholm. Drømmen endte med, at jeg stod foran Herren med det, der var mit, og Herren sagde til mig: »Er det alt, hvad du har at give mig?« Så vågnede jeg. Behøver jeg at sige, at jeg i de kommende dage tænkte meget på, hvordan jeg har levet mit liv og behandlet min næste, brugt min tid og mine talenter?

Jeg er overbevist om, at omvendelse, lydighed og ofre bringer tilgivelse hos Herren vor Gud og fremgang til individet. Imens vi ofrer, udvikler vi et åndeligt, levende og produktivt menneske med guddommelige muligheder. De gamle grækere kaldte verden for Kosmos og mennesket for kosmopolit. Dette henviste til en verdensborger, men også til, at mennesket havde en verden af muligheder i sig. Hvad er livet værd uden offer? Kan man få fremgang uden? ■

Hans M. Larsen, Slagelse Ward.

24782 110 EUROPE CENTRAL AREA (DANISH)